

ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ УДО УКРАЇНИ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ВЗАЄМОДІЇ З ІНШИМИ ПРАВООХОРОНИМИ ОРГАНАМИ ДЕРЖАВИ

Основні методи взаємодії правоохоронних органів розглядаються у поєднанні з напрямками її здійснення:

1. У реалізації державної політики боротьби із протиправними посяганнями проти посадових осіб:
  - проведення спільних засідань колегій міністерств і відомств, що взаємодіють, оперативних нарад керівників їх структурних підрозділів з метою розгляду найбільш актуальних проблем правоохоронної діяльності, прийняття погоджених рішень щодо реалізації державних програм боротьби із злочинністю проти посадових осіб, виконання нових законів та правових актів органів влади України з питань протиправних посягань на посадових осіб;
  - розроблення та реалізація спільних планів, програм боротьби з протиправними посяганнями на посадових осіб;
  - видання спільних відомчих нормативних актів, що регламентують порядок взаємодії під час реалізації правових актів органів влади України та вжиття заходів боротьби з протиправними посяганнями на посадових осіб, у тому числі з окремими її видами;
  - створення спільних робочих груп представників правоохоронних органів для вивчення окремих проблем боротьби з протиправними посяганнями на посадових осіб та розроблення пропозицій щодо їх вирішення.
  - надання групам у складі працівників апаратів міністерств і відомств комплексної практичної допомоги підпорядкованим підрозділам у реалізації правових актів, програм боротьби із злочинністю, виконанні спільних рішень колегій та оперативних нарад центральних органів, вдосконаленні форм взаємодії між їх підрозділами на місцях;
  - спільна підготовка та подання до органів влади країни узагальненої інформації про стан криміногенної ситуації, пропозицій про заходи щодо її поліпшення.
2. У профілактиці злочинів проти посадових осіб та інших правопорушень:
  - розроблення та подання до проектів державних програм боротьби з протиправними посяганнями на посадових осіб погоджених пропозицій з питань профілактики злочинів та інших правопорушень, у тому числі загальної та індивідуальної профілактики, запобігання найбільш поширеним видам правопорушень;
  - інформування правоохоронними органами один одного про виявлені ними у процесі здійснення своїх функцій причини та умови, що сприяють злочинам та іншим правопорушенням, безпосередня боротьба з якими віднесена до компетенції іншого правоохоронного органу;
  - визначення переліку інформації, оперативний обмін якою та використання може сприяти своєчасному вжиттю заходів щодо запобігання з протиправними посяганнями на посадових осіб. Нормативне закріплення у разі необхідності, порядку обміну такою інформацією між правоохоронними та іншими органами;
  - вивчення проблем профілактики протиправних посягань на посадових осіб і розроблення пропозицій та заходів щодо їх вирішення;
  - підготовка та внесення до відповідних інстанцій, міністерств і відомств спільних пропозицій про усунення причин і умов, що сприяють вчиненню протиправних посягань.
3. У виявленні припиненні, розкритті та протиправних посягань проти посадових осіб:
  - визначення спільними нормативними актами порядку взаємодії оперативних і слідчих підрозділів у розкритті та розслідуванні протиправних посягань проти посадових осіб з детальним регламентуванням дій цих підрозділів;
  - створення, у разі необхідності, слідчо-оперативних груп з числа працівників органів, що взаємодіють, для вжиття у межах визначеної законодавством компетенції заходів виявлення розкриття та розслідування особливо небезпечних фактів, також фактів порушення нормального функціонування

державних органів, скоєних організованими угрупованнями, та тих, що мають міжрегіональний та міждержавний характер;

- використання, за взаємним погодженням, працівників органів внутрішніх справ України, Служби безпеки України, Управління державної охорони України та інших органів як фахівців для участі у викритті злочинних груп, розслідуванні проявів організованої злочинності, проведенні криміналістичних експертиз і досліджень, для консультацій. Визначення таких працівників у підрозділах, встановлення порядку їх використання та спеціалізації;

4. У напрямі удосконалення правової бази боротьби із протиправними посяганнями на посадових осіб виділяються такі форми:

- спільне вивчення практики застосування законодавства з питань боротьби з протиправними посяганнями на посадових осіб з метою розроблення єдиних рекомендацій щодо його виконання, виявлення недоліків та прогалин і підготовки погоджених пропозицій щодо їх усунення;

- обмін інформацією про практику виконання правових актів з питань правоохоронної діяльності та проблемами, що при цьому виникають, пропозиціями та рекомендаціями щодо їх вирішення;

- створення робочих груп за ініціативою правоохоронних органів для підготовки нових законопроектів, пропозицій про зміни і доповнення законодавства;

- спільне обговорення керівниками правоохоронних органів законопроектів, що стосуються питань боротьби з протиправними посяганнями на посадових осіб та вироблення погоджених рішень.

- проведення координаційних нарад керівників правоохоронних органів;

- обмін інформацією з питань боротьби з протиправними посяганнями на посадових осіб;

- видання спільних наказів, вказівок, підготовка інформаційних листів та інших організаційно-розпорядчих документів;

- спільні виїзди у регіони для проведення узгоджених дій, перевірок і надання допомоги місцевим правоохоронним органами у боротьбі з протиправними посяганнями проти посадових осіб проти посадових осіб;

- взаємне використання можливостей правоохоронних органів для підвищення кваліфікації працівників, проведення спільних семінарів, конференцій;

- розроблення і затвердження узгоджених планів координаційної діяльності та інших напрацьованих практикою форм.

Вибір форм координаційної діяльності визначати в кожному конкретному випадку, виходячи з обставинки і характеру питання, що потребує вирішення.

Така координація має здійснюватись у межах повноважень, визначених законодавством, без втручання в організаційно-розпорядчу й оперативну діяльність інших правоохоронних органів.

Надзвичайної актуальності набуває проблема здійснення міжнародного співробітництва правоохоронних органів різних країн. Україна має певну правову базу для успішного розвитку такого співробітництва.

Відповідно до міжнародного законодавства правоохоронним органам надано право здійснювати зовнішні відносини зі спеціальними службами і правоохоронними органами іноземних держав, обмінюватися з ними на взаємній основі оперативною інформацією, спеціальними технічними та іншими засобами у межах своїх повноважень і у встановленому порядку. Головними в питаннях міжнародного співробітництва є, як правило, підрозділи, що здійснюють договірні правові функції.

Аналізуючи стан взаємодії правоохоронних та силових підрозділів, а також нормативно-правових актів, які регламентують дану діяльність стає зрозумілим, що обмін інформацією та взаємодія між підрозділами перебуває на низькому рівні.

Отже, визначивши основні форми взаємодії правоохоронних органів держави, ми дійшли до висновку, що взаємодія між підрозділами знаходиться на дуже низькому рівні. На нашу думку, для вирішення даного питання необхідне створення та затвердження міжвідомчого нормативно-правового акту взаємодії правоохоронних органів та на його основі створити постійно діючий координаційний штаб.

Вважаємо, що створений координаційний штаб дозволить підвищити низьку взаємодію правоохоронних органів в системі забезпечення державної охорони та підніме рівень розкриття злочинів проти посадових осіб на більш високий рівень.